

چکیده پایان نامه شماره 16348 دکتری حرفه‌ای دامپزشکی
دانشکده دامپزشکی دانشگاه ارومیه.

سال تحصیلی 1401-1402

نگارنده : داریوش غفاری

عنوان پایان نامه : بررسی اثرات حفاظتی و داروی
آتورواستاتین در مسمومیت کبدی ایجاد شده با استامینوفن در
رت های نر نژاد ویستار

چکیده

هدف از این مطالعه بررسی اثرات حفاظتی و درمانی داروی
آتورواستاتین بر مسمومیت کبدی القا شده با استامینوفن
است. این مطالعه بر روی مجموعاً 8 گروه 4 تایی از رت نر
نژاد ویستار انجام شد که چهار گروه کنترل شامل کنترل منفی
که فقط آب مقطر دریافت کرد و کنترل مثبت 1 که در روز اول
با 700 mg/kg استامینوفن مسموم شد و در روزهای آتی صرفاً آب
مقطر دریافت کرد و گروه کنترل مثبت 2 که 28 روز آب مقطر
دریافت کرد و در روز آخر با 700mg/kg استامینوفن مسموم شد
. گروه کنترل درمان صرفاً روزی 50mg/kg آتورواستاتین دریافت
کردند. پس از 4 گروه کنترل، 4 گروه تست شامل: تست 1 که
روز اول مثل کنترل مثبت 1 مسموم شدند و 28 روز باقی روزی
10mg/kg آتورواستاتین دریافت کردند. گروه تست 2 ابتدا 28
روز آتورواستاتین با دوز مشابه تست 1 دریافت کردند ولی در
روز آخر مسموم شدند و تست 3 که روز اول مانند گروه کنترل
مثبت 1 و تست 1 مسموم و سپس 28 روز آتورواستاتین با دوز
50mg/kg دریافت کردند و گروه تست 4 که 28 روز آتورواستاتین
با دوز 50mg/kg دریافت کردند و در روز آخر مانند کنترل
مثبت 2 و تست 2، مسموم شدند. پس از پایان دوره 28 روزه
مطالعه، 24 ساعت پس از روز 28 نمونه برداری خون از دهلیز
قلب تحت بیهوشی با کتامین و زایلازین و سپس نمونه برداری
کبد پس از آسان‌کشی با اور دوز بیهوشی و کالبدگشایی انجام
شد. در نتیجه پس از بررسی‌های هیستوپاتولوژی و آنزیم‌های
کبدی، گروه کنترل مثبت 2 در مقایسه با کنترل مثبت 1 تفاوت
معناداری در هیستوپاتولوژی و آنزیم‌های کبدی نشان دادند که
این تفاوت را می‌توان به ظرفیت رژنراسیون کبدی در طول مدت
28 روز نسبت داد زیرا دریافت آتورواستاتین نداشته اند.
گروه تست 3 بر خلاف گروه تست 1 تفاوت معناداری ($P < 0.05$) از
نظر آنزیم‌های کبدی و بررسی هیستوپاتولوژی نسبت به گروه

کنترل مثبت 1 نشان داد و بازسازی بافت کبدی و آنزیم‌های کبدی به صورت معناداری در گروه تست 3 نسبت به گروه کنترل مثبت 1 به ترتیب افزایش و کاهش داشتند. گروه‌های تست 2 و 4 تفاوت معناداری ($P < 0.05$) از نظر بازسازی بافت کبدی و آنزیم‌های کبدی به ترتیب به صورت افزایش و کاهش نسبت به گروه کنترل مثبت 2 نشان دادند ولی بین این دو گروه تست از نظر میزان اثرگذاری تفاوت معناداری دیده نشد. در یک بررسی جامع تر بین دو دوره‌ی بررسی قبل و بعد مسمومیت و دارو درمانی با آتورواستاتین در دو دوز متفاوت در مقایسه با گروه‌های کنترل مثبت 1 و 2، نشان‌دهنده‌ی اثرگذاری بهتر داروی آتورواستاتین قبل از مسمومیت با استامینوفن است: یعنی گروه‌های 2 و 4 که ابتدا 28 روز آتورواستاتین دریافت کردند و سپس روز آخر مسموم شدند، آسیب پذیری کم‌تری از نظر آنزیم‌های کبدی و هیستوپاتولوژی داشتند. از نظر کالبدگشایی و مشاهده‌ی ماکروسکوپی یک بین گروه‌های متفاوت تفاوت معناداری مشاهده نشد.

واژه‌های کلیدی: مسمومیت کبدی، رت، آتورواستاتین، استامینوفن